

Ústav Romanistiky FF JU v Českých Budějovicích

Oponentský posudek na bakalářskou práci

Název práce: **Gerundium v textech práva Evropské Unie a jeho české ekvivalenty**
Autorka práce: **Radka Urbanová**
Vedoucí práce: **Mgr. Jana Pešková, Ph.D.**

Předkládaná bakalářská práce splňuje základní formální požadavky: korpus práce čítá 51 stran, 3 strany španělského resumé a 5 stran příloh. S literaturou pracuje autorka eticky, na zdroje je řádně odkazováno, text je opatřen citacemi a poznámkovým aparátem.

Autorka si klade za cíl prozkoumat užívání gerundia v odborném jazyce z oblasti práva se zaměřením na interpretaci gerundiálních vazeb a na strategii jejich překladu. V teoretické části se studentka snaží představit přístup k popisu tohoto jevu v několika pramenech a vytvořit přehled použití gerundia pro další krok své práce, tj. pro jednotlivá použití vyhledat v korpusu EUR-lex různé způsoby překladu. Tato část práce se mi jeví jako ucházející, nicméně mám několik výhrad jednak k celkové koncepci, jednak k obsahu.

Za prvé, autorka se sice snaží o porovnání zdrojů, nicméně obsahy kapitol jsou repetitivní; čtenář se ve struktuře práce poněkud ztrácí, neboť se setkává s opakujícími se informacemi. Shrnující kapitola 1.1.5.c je sice nazvaná *Absolutní konstrukce – srovnání zdrojů*, nicméně je zde oproti očekávání uvedena pouze autorka Pavlíčková.

Za druhé, z hlediska obsahu se autorka dopouští několika nepřesností formulačních i věcných. Kupříkladu na str. 11 formuluje rys průběhovosti a současnosti gerundia jako „*děj, který stále trvá*“; hovoří-li (opakovaně) o gerundiu ve funkci příslovce, míní tím pravděpodobně funkci příslovečného určení (poprvé str.12). Dále se domnívám, že bylo třeba upřesnit tvrzení, že „*gerundium může stát na jakémkoliv místě ve větě*“ (str. 11);

Autorka se snaží svá tvrzení pečlivě doložit příklady z relevantní literatury, nicméně některé příklady by bylo záhodno blíže prozkoumat, případně s nimi polemizovat. Kupříkladu na str. 13, kde autorka představuje pohled Pavlíčkové, je negramatičnost užití gerundia kladena do souvislosti se sémantickými restrikcemi slovesa (*Le envié un paquete conteniendo revistas*); tento jev je však podmíněn spíše syntaktickými požadavky, neboť gerundium ve španělštině nemůže zastávat funkci adnominální (jako přívlastek), nýbrž pouze jako doplněk vztažený buď k podmětu či předmětu. Tato informace se několikrát opakuje. Podobně uvádí autorka jako příklad přívlastkových vět *Vieron el coche rodando por la ladera; Se oyó la sirena rasgando el silencio* (str. 14), přičemž se opět jedná o věty ve funkci doplňku. Autorku do jisté míry omlouvá, že španělské gramatiky obecně věnují funkci doplňku jen malou pozornost. Nicméně tvrzení, že *gerundium by se nemělo (používat?) jako přívlastek nebo doplněk* (str. 24) je mylné.

Nekritické přijetí předlohy prozrazuje citace na str. 21: *způsoby převodu gerundia do češtiny jsou závislé na tom, 1. v jaké podobě tento neosobní tvar vystupuje; 2. v jakém je tvaru (???)*. Mylné jsou příklady vztažných vět na str. 23.

Dále mám jen několik drobných poznámek: ohledně synonymie opisných vazeb *ir+gerundium* a *andar/llevar+gerundium* (str.18), ohledně vyjádření důsledku v příkladu *decidirán oyendo* (str. 26). Dovolila bych si oponovat s tvrzením, že autoři textů z oblasti práva nemají dostatek výrazových prostředků a stylistické citění; tím, že nevybočují z úzu typického pro tuto stylistickou oblast, s největší pravděpodobností toto citění mají.

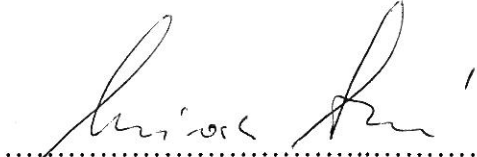
V protikladu s připomínkami, které mám k teoretické části, považuji část praktickou za vynikající ukázkou pečlivé a promyšlené práce, s přehledným zpracováním. Závěry, ke kterým autorka dospívá, jsou doložené a přesvědčivé.

Co se týče jazykové stránky, autorka se víceméně zdařile snaží zachovávat stylistickou rovinu, v práci se však objevuje několik chyb, a to zejména ve španělských příkladech: *bucado*, *compuese* (16), *finifním* (str.21), *protgen* (str. 24), atp.

Shrnující hodnocení: Autorka si zvolila téma, které pro teoretickou část práce představuje několik obtíží, největší z nich je značná rozdílnost v systému gramatického popisu v české a španělské lingvistice. Z tohoto důvodu je snadné dopustit se obsahových nepřesností, na které jsem upozornila výše. I přes zmíněné nedostatky se však diplomandce podařilo vytvořit ucelenou práci, jejíž nedostatky v části teoretické úspěšně vyvažují zpracování a závěry v části praktické. Vzhledem k uvedenému konstatuji, že:

Tuto bakalářskou práci **doporučuji k obhajobě**.
Navrhují známku: **velmi dobře**

V Českých Budějovicích, 15. června 2010

.....
Mgr. Miroslava Aurová, Ph.D.